

- громадянська зрілість і активна участь у суспільстві;
- педагогічний авторитет, що обґрунтовується на глибокій ерудиції та моральній чистоті;
- педагогічний такт;
- рішучість, сила волі;
- зміна технології впливу на вихованців;
- комунікативні та організаторські вміння і навички;
- здатність до креативного та творчого мислення, постійний пошук розвитку шляхів у вирішенні виховних завдань;
- стійкість та відповідальність за процес навчання, виховання та розвиток дитини [1, с. 16].

У підсумку можна зазначити, що А. С. Макаренко вмело і вдумливо трансформував культурні надбання минулого, традиції народної педагогіки. Це дозволило йому виділити незмінні і істотні аспекти в освіті. Основними концепціями педагогіки А. С. Макаренка є перспективність і спрямованість на відомі можливості особистості. Вони здатні вирішувати численні педагогічні виклики сучасної освіти [2].

Ідеї А. С. Макаренка застосовують для вирішення багатьох сучасних проблем у галузі педагогіки, таких як соціальне та сімейне виховання, виховання та перевиховання, розвиток колективу та особистості, професійна майстерність педагогів та підготовка нового покоління вчителів, а також управління та самоврядування.

Список використаних джерел

1. Баніт, О. В. (2013). Педагогічна майстерність у творчій спадщині А.С.Макаренка. Київський професійно-педагогічний коледж імені Антона Макаренка. 2013. №1. С. 14-17.
2. Окса, М. М. Провідництво в освіті: від ідеї до вічності. *Провідник української педагогіки А.С.Макаренка*. 2017. С. 271-323
3. Пшенична, Л. В. (2013). Педагогічні ідеї А.С.Макаренка в практику сьогодення. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2013. № 4. С. 53-63.
4. Ткачук, Л. (2021). Історичний аспект становлення і розвитку педагогіки партнерства. *Психолого-педагогічні проблеми сучасної школи*. 2021. № 6. С. 193-201.

Євгенія ФЕОКТИСТОВА

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК УЧИТЕЛЯ: ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ТА ПЕДАГОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ

Актуальність професійного розвитку вчителя в сучасних умовах реформування школи, продиктована необхідністю удосконалення системи підготовки учнів, здобуття ґрунтовних знань з предметів навчання. У статті висвітлені практичні методики та стратегії, спрямовані на вдосконалення професійної майстерності вчителів, такі як сучасні підходи до планування уроків, методи оцінювання знань, використання інноваційних технологій у навчальному процесі та інші актуальні педагогічні практики. Крім того, важливими можуть бути рекомендації щодо розвитку вчителівської саморефлексії, співпраці з колегами та залучення до професійних спільнот для обміну педагогічним досвідом та знаннями.

Мета статті полягає у висвітленні важливості постійного професійного розвитку вчителя в контексті вимог до здобуття знань учнями. З цією метою досліджуються

сучасні вимоги до професійного розвитку вчителя, включаючи необхідність адаптації до швидко змінюючихся технологій, методик та потреб учнів, запровадження педагогічних інновацій, які допомагають вчителям ефективно розвиватися та покращувати свою педагогічну практику.

В сучасному світі, де освіта відіграє ключову роль у формуванні майбутнього суспільства, професійний розвиток вчителя стає першочерговим завданням для забезпечення якісної та ефективної освіти. Необхідність адаптації до нових технологій, педагогічних підходів та викликів сучасності надихає вчителів на впровадження практичних аспектів та педагогічних інновацій у свою професійну діяльність. Ці інновації в освіті не лише сприяють покращенню ефективності навчання, а й створюють сприятливі умови для розвитку особистості кожного учня. У статті ми розглянемо ключові аспекти професійного розвитку вчителя та важливість впровадження педагогічних інновацій для створення захопливого та стимулюючого навчального середовища. Від підручників до інтерактивних технологій, від індивідуалізації навчання до групової співпраці - дослідження ролі вчителя в процесі впровадження інновацій є критично важливим для підготовки молодого покоління до викликів майбутнього.

Професійний розвиток фахівця в умовах післядипломної освіти відбувається впродовж усієї активної творчої життєдіяльності педагога, його загального всебічно-гармонійного розвитку та позначає процес формування нової якості професійно-педагогічної дії, поступового ускладнення виробничих завдань, вироблення власного оригінального педагогічного стилю, набуття компетентісного досвіду у виконання інноваційних ролей і функцій в органічній єдності психолого-педагогічної, методичної, технологічної, науково-дослідницької, інформаційно-комунікаційної тощо підготовки шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти. Науковцями доведено, що безперервний професійний розвиток визначається як безперервний процес навчання та вдосконалення професійних компетентностей фахівців після здобуття вищої та/або післядипломної освіти, що дає змогу фахівцю підтримувати або покращувати стандарти професійної діяльності і триває впродовж усього періоду його професійної діяльності.

Роль вчителя в сучасній освіті є критично важливою, оскільки він відіграє ключове значення у формуванні особистості людини і громадянина через навчання та виховання молодого покоління. Вимоги до вчителя відпрацьовані, видатними педагогами і філософами епохи Відродження Я. Коменським надає величезний імпульс професійному розвитку вчителя, що має непереборну важливість у сучасній освіті.

Однією з основних складових важливості професійного розвитку вчителя є необхідність адаптації до сучасних вимог та технологій. У сучасному швидкозмінюючому світі вчителі повинні бути обізнаними з останніми педагогічними тенденціями, методиками та володіти інструменталієм, які допоможуть ефективно передавати знання та розвивати навички учнів. Я. Коменський підкреслював важливість постійного вдосконалення, щоб вчителі могли ефективно впливати на навчання учнів у відповідності зі змінюючимися потребами суспільства.

Окрім того, витатний педагог вважав важливим вплив вчителя на розвиток особистості учня. Згідно з принципами Я. Коменського, вчитель повинен бути не тільки передавачем знань, а й вихователем, який сприяє всебічному гармонійному розвитку учня. Він акцентував увагу на знання індивідуальних потреб та можливостей кожного учня, що підкреслює важливість глибокого розуміння психології дитини та методів стимулювання її розвитку.

Крім того, професійний розвиток вчителя сприяє підвищенню якості освіти загалом. Вчителі, які активно розвиваються та постійно удосконалюють педагогічну майстерність, сприяють формуванню сильної та конкурентоспроможної системи освіти.

Професійна підготовка майбутніх учителів здійснюється в педагогічних університетах. В умовах реформування системи освіти в Україні на шляху до європейської інтеграції висуваються нові вимоги до якісної підготовки учителів.

На думку І. Зязюна та С. Сисоевої «педагогічна майстерність є досконалим, творчим виконанням вчителем професійних функцій на рівні мистецтва, результатом чого є створення оптимальних соціально-психологічних умов для становлення особистості кожного учня, забезпечення високого рівня інтелектуального розвитку, виховання кращих моральних якостей, духовного збагачення школярів» [3, с. 106]. Всесвітньовідомий вчений став ініціатором у запровадженні одухотворення освітнього процесу як самостійного курсу в усіх вищих навчальних закладах. Ідеться про педагогічну майстерність, «достатньо стійку систему теоретично осмислених і практично виправданих педагогічних дій і операцій, що забезпечують високий рівень педагогічної взаємодії між викладачем і його учнями» [2, с. 47].

Роль вчителя в освітньому процесі завжди була визначальною. Від Яна Амоса Коменського, відомого педагога епохи Відродження, багато чого залишилося у сучасній системі освіти. Його концепція вчителя, який сприяє розвитку учнів через активне та індивідуалізоване навчання, має значний вплив на сучасні вимоги до професійного розвитку вчителя. Сучасні вимоги до вчителя наростають, оскільки сучасне суспільство стає все більш складним та конкурентним. На нашу думку освітній процес повинен відповідати цим вимогам, тому вчителі повинні володіти рядом специфічних навичок та компетенцій.

По-перше, вчителі повинні постійно підвищувати свій професійний рівень та вдосконалювати свої знання.

По-друге, вчителі повинні бути гнучкими та вміти адаптуватися до швидкозмінюючихся технологій та педагогічних тенденцій.

По-третє, сучасний вчитель повинен володіти комунікативними та міжособистісними навичками для підтримання позитивних взаємин з учнями, батьками та колегами.

По-четверте, вчителі повинні бути відкритими до вдосконалення та самовдосконалення.

У сучасному світі, де швидко змінюються технології та соціальні потреби, вчителі мають адаптуватися до нових викликів та впроваджувати педагогічні інновації для покращення якості освіти.

Крім того, інновації у використанні технологій також є невід'ємною частиною сучасної педагогіки. Сучасні вчителі впроваджують інтерактивні комп'ютерні програми, віртуальні екскурсії та інші цифрові інструменти, щоб зробити навчання цікавішим та ефективнішим.

Значний вплив на педагогічні інновації також має активне застосування групових методів навчання. Сучасні вчителі активно використовують групові проекти, дебати, та інші форми колективної роботи, щоб стимулювати комунікацію та співпрацю учнів.

Не менш важливим є інтеграція ігрових технологій у навчальний процес. Використання ігрових елементів сприяє активізації навчального процесу та створює сприятливий мотиваційний фон для учнів. Впровадження гри в навчання дозволяє розвивати творчість, логічне мислення та комунікативні навички учнів.

Таким чином, відповідно до досліджених джерел, сучасні педагоги повинні активно застосовувати інноваційні стратегії та педагогічні підходи, забезпечуючи ефективне навчання та всебічний розвиток учнів, що в свою чергу і відповідає вимогам сьогодення.

Список використаних джерел

1. Велика дидактика / Ян Амос Коменський; під ред. з біограф. нарисом і примітками проф. Красновського А. Л. К. : Рад. школа, 1940.
2. Зязюн І.А. Філософські засади освіти: освітні і виховні парадигми, освітні технології, діалектика педагогічної дії. Педагогічна майстерність у закладах професійної освіти: Монографія. К., 2003. 246 с.
3. Сисоєва С. О. Основи педагогічної творчості: підручник. К. : Міленіум, 2006. 344 с.

Вікторія МАЛЬЧЕНКО

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ПЕДАГОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Актуальність ефективного використання інтерактивних методів навчання в педагогічній практиці у школах полягає в тому, що такий підхід передбачає активну участь учнів у навчальному процесі, що сприяє розвитку їхнього критичного мислення, творчих здібностей, комунікативних навичок.

Мета нашого пошуку полягає в дослідженні ефективності використання інтерактивних методів навчання в педагогічній практиці, здійсненні аналізу теоретичних основ використання інтерактивних методів навчання. Для цього потрібно охарактеризувати основні види інтерактивних методів навчання, визначити фактори, що впливають на ефективність використання інтерактивних методів навчання.

Дослідження із даної теми проводились О. Пометуном, Л. Пироженко, В. Шаталовим, С. Лисенковою, Ш. Амонашвілі та ін. Вони розробили класифікацію інтерактивних методів навчання та провели дослідження їхньої ефективності. В. Шаталов розробив систему навчання, яка передбачає використання колективних форм роботи. С. Лисенкова розробила систему навчання, яка передбачає використання ігрових методів. Якщо говорити про закордонних дослідників, то грузинський вчений Ш. Амонашвілі розробив педагогічну систему, яка передбачає активну участь учнів у навчальному процесі. Результати досліджень цих науковців і педагогів показали, що інтерактивні методи навчання є ефективним засобом підвищення якості освіти. Вони сприяють формуванню у школярів ключових компетентностей, підвищують мотивацію до навчання та сприяють розвитку особистості учня.

Впровадження інтерактивних методів навчання є актуальною темою в галузі освіти. Ця інноваційна стратегія навчання спрямована на поліпшення якості навчання та розвиток інтелектуальних здібностей учнів. Інтерактивні методи активно застосовуються в педагогічній практиці з метою підвищення зацікавленості та розуміння матеріалу, залучення учнів до активної участі у процесі навчання, а також покращення рівня їх знань і навичок.

Деякі особливості інтерактивних методів викладання включають:

1. Залучення учнів до активної участі. Інтерактивні методи навчання спрямовані на активне залучення дітей до процесу навчання, що значно підвищує їхню мотивацію та інтерес до навчального матеріалу.
2. Стимулювання критичного мислення. Інтерактиви сприяють розвитку критичного мислення та аналітичних навичок в учнів. Вони дозволяють школярам розглядати проблему з різних сторін та знаходити різні рішення.
3. Використання технологій: сучасні технології дозволяють інтегрувати інтерактивні методи навчання, такі як віртуальні лабораторії, відеоконференції та інтерактивні дошки. Це робить навчання більш ефективним і захоплюючим.